

Glasilo OŠ Partizanska bolnišnica Jesen Tinje

Šolsko leto 2014/2015

Junij 2015

LETOŠNJE LETO V JESENKU

JESENKOV UVODNIK	2
1. RAZRED	3
2. RAZRED	5
3. RAZRED	7
4. RAZRED	9
5. RAZRED	11
6. RAZRED	13
7. RAZRED	15
8. RAZRED	18
9. RAZRED	21
DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH	24
JESENKOV FOTOSPREHOD SKOZI ŠOLSKO LETO	26
POHORSKA FREKVENCA	32
INTERVJU Z ANDREJEM ROZMANOM - ROZO	33
KAKO DOBRO POZNAŠ SVET?	34
SUDOKU	35
REBUSA	36
POBARVANKE	36
ŠALE	38
UGANKE	38

- Glasilo izdala: OŠ Partizanska bolnišnica Jesen Tinje
- Odgovorna urednica Jesenka: Mojca Stegne
Uredniški odbor: novinarski krožek (Ema Bera, Špela Capl, Blažka Janžič, Črt Kolenc, Maja Stegne)
- Zbiranje prispevkov: Slavica Gracej, Sonja Ambrož, Silva Kos, Marta Potrč, Andreja Tomažič, Zofija Polanec, Rok Dragič, Alojzija Mušič, Dragica Križaj in Mojca Stegne
- Urejanje in računalniško oblikovanje: Mojca Stegne
- Lektoriranje: Mojca Stegne
- Likovna oprema: Mojca Stegne

JESENKOV UVODNIK

Spoštovane bralke in bralci Jesenka!

Jesenko, glasilo učenk in učencev, naznanja počitniški čas, na katerega je bilo vredno čakati deset mesecev. Je neke vrste ogledalo iztekajočega se šolskega leta, v katerega je vredno pogledati. Spomni nas na marsikateri pripetljaj, ki nam je morda zbledel iz spomina in nas opozarja na dogodke, ki se jih radi spominjamo in na katere smo ponosni, da smo bili njihovi ustvarjalci ali pa smo ob njih samo uživali.

Šolsko leto je dokončno mimo. Modrejši smo, zrelejši, več vemo in znamo. Pokazali smo svoje potrpljenje ob naporih in vztrajnost pri reševanju problemov. Stali smo na odrih, sedeli v klopeh, tekmovali, se dokazovali na igriščih, stiskali pesti za dobre ocene, trepetali za čim boljše dosežke in o naših dosežkih smo z veseljem pripovedovali staršem. Vse to in še mnogo več. Vsako leto isto, a vendar vsako leto znova in drugače. Delčke doživetega so ustvarjalci Jesenka skušali ujeti v besede in fotografije ter jih za hip zadržati. Še več tega je ostalo le v naših srcih.

Šolsko leto smo uspešno zaključili. Mnogo je za to zaslužnih, zato se zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem, učenkam in učencem, prizadevnim staršem, številnim krajanom in vodstvu Krajevne skupnosti Tinje. Prav posebej se zahvaljujem za devetletni trud učencem devetega razreda, ki se podajajo v svet nadaljnjega šolanja v skladu z njihovimi željami in s cilji. Vedite, držimo pesti za vas, da vam uspe, dragi »deveteci«.

Spoštovani učenci in starši, želim vam, da dopustniške in počitniške dni izkoristite za nabiranje novih moči, utrjevanje medsebojnih vezi, medsebojno zaupanje in razumevanje. Vzemite si čas za druženje s tistimi, ki jih cenite in jih imate radi, ter spletajte vezi z novimi ljudmi.

Drage učenke in učenci, želim, da se prvega septembra ponovno snidemo zadovoljni in zdravi, zato pazite nase in na tiste, ki so z vami.

Ivan Kovačič, ravnatelj

1. RAZRED

- ✓ MI SMO ŽE PRAVI ŠOLARJI.
- ✓ VELIKO SMO SE ŽE NAUČILI.
- ✓ RADI SE ŠE IGRAMO.
- ✓ ZELO RADI USTVARJAMO, TELOVADIMO IN POJEMO.
- ✓ VESELIMO SE NASTOPOV V ŠOLI IN IZVEN NJE.
 - ✓ SMO PRIJATELJI IN SI POMAGAMO.
- ✓ RADI OPAZUJEMO NARAVO, ŽIVALI IN RASTLINE.
- ✓ RAZVESELILI SMO SE SREČANJA S PESNIKOM ANDREJEM ROZMANOM - ROZO.
- ✓ KOMAJ ČAKAMO, DA GREMO V 2. RAZRED.

OPIS OSEBE

IME MI JE ZALA. STARA SEM ŠEST LET. RADA HODIM V ŠOLO. V ŠOLI SE UČIMO. UČI NAS UČITELJICA SLAVICA. HODIM V PRVI RAZRED OSNOVNE ŠOLE PARTIZANSKA BOLNIŠNICA JESEN TINJE. RADA BEREM. UČIMO SE ČRKE, ŠTEVILA, RAČUNAMO IN ŽE BEREMO. V ŠOLI SE TUDI IGRAMO.

ZALA JUHART

TJAŠA OBLONŠEK

NUŠA STEGNE

MOJ MURI

MOJ MURI PIJE MLEKO. JE MAČJO HRANO. IMA ČRN SMRČEK IN ŠTIRI TAČKE. NA GLAVI IMA DVOJE OČI IN DVOJE UŠES. JE ČRNE, SIVE IN BELE BARVE. IMA TUDI BRKE. RAD SE POTEPA. SPI V HLEVU.

ANŽE JESENEK

KIARA RIBIČ

2. RAZRED

DVOJČKA

V MAMINI SOBI SEM SE GLEDAL V OGLEDALO. V NJEM SEM ZAGLEDAL ŠE ENEGA TIMIJA. SKOČIL JE IZ OGLEDALA. NAJPREJ SVA SE ČUDNO GLEDALA. NATO SEM GA POZDRAVIL IN SVA SE POGOVARJALA IN IGRALA. POSTALA SVA DOBRA PRIJATELJA. BIL MI JE ZELO PODOBEN. VČASIH GA POGREŠAM.

TIMI FERLIČ

ČUK NA PALICI

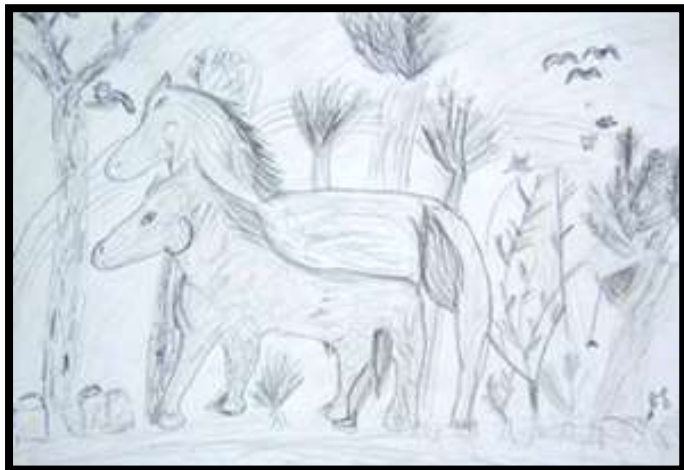
ČUK JE ŠEL V MESTO, KER JE TAM TRGOVINA Z OČALI. ČUK JE OČALA POMERIL. PREGLEDAL GA JE ZDRAVNIK. POVEDAL MU JE, DA JE IZBRAL PRAVA OČALA. ČUK JE NA BLAGAJNI PLAČAL OČALA. ČUK JE SREČEN IN VESEL ODŠEL DOMOV.

JAN LERHER

NA PODSTREŠJU

BABICA IN JAKOB STA ŠLA NA PODSTREŠJE. JAKOB SE JE RAZGLEDAL IN ŠEL PROTI SKRINJICI. ODPRL JE SKRINJICO IN POGLEDAL VANJO. JAKOB SE JE USTRAŠIL IN SKOČIL BABICI V NAROČJE. V SKRINJICI STA BILA STARA IGRAČA IN KLOBUK. BABICA MU JE POVEDALA, KAKO SO SE IGRALI V STARIH ČASIH.

URŠKA ŽUNKO KOBALÉ

ČUK POTREBUJE OČALA

NEKOČ STA ŽIVELA ČUK IN SOVA. POTEM SE JE ČUK STARAL IN NI VEČ DOBRO VIDEL. POTREBOVAL BI OČALA, ZATO SI JE IZ LESA IN STEKLA NAREDIL OČALA. V REDU JE VIDEL IN JE LAŽJE ULovil GOSENICO. ČUK JE BIL VESEL IN NIČ VEČ LAČEN.

IZAJA SMOGAVEC POTOČNIK

IZAK MLAKAR

MEDVEDEK V DŽUNGLI

NEKEGA DNE JE MALI MEDVEDEK ODŠEL V DŽUNGLO IN JE VIDEL KAČO. KAČA SE JE OVILA OKROG NJEGA. MEDVEDKA JE ŽE BILO POŠTENO STRAH. POTEM JE STEKEL NEKAM DRUGAM. NAKAR JE VIDEL LEVA. LEV JE RJOVEL. MEDVEDEK SE JE PRESTRAŠIL. LEV JE REKEL: »NE RABIŠ SE ME BATI. TAKO ALI TAKO NE JEM MEDVEDOV.« MEDVEDEK JE REKEL: »KAJ ME NE BOŠ POJEDEL?« LEV JE REKEL: »NE BOM TE POJEDEL.« LEV JE RAZKAZAL MEDVEDKU DŽUNGLO. MEDVEDEK JE SPOZNAL VELIKO DRUGIH ŽIVALI. KO JE PRIŠEL DOMOV, JE PRIPOVEDOVAL, KAJ VSE SE MU JE ZGODILO.

MELISA JANŽIČ

EVA ŽERJAV

MARUŠA TIČ

3. RAZRED

PONOSNI SMO, da smo:

- se veliko naučili
- bili uspešni na tekmovanjih, pri matematiki, spoznavanju okolja in športu

BILO NAM JE VŠEČ, da smo:

- delali eksperimente
- računali na tablo
- reševali teste
- gledali posnetke na Lili.bi

RADI:

- se igramo, sestavljamo kocke, smo na svežem zraku in igramo nogomet
- igramo človek ne jezi se
- rišemo, barvamo, ustvarjamo
- imamo odmore, ki so vedno prekratki

POHOD

SEVER, JUG, VZHOD IN ZAHOD
SO ŠLI NA EN POHOD.

SEVER JE ODŠEL NA SEVERNI POL,
JUG PA SE V AFRIKI SPREHAJA IN
NAGAJA.

VZHOD JE ODŠEL NA KITAJSKO
NA ENO LEPO ZABAVO. NA ZABAVI SO
BILE LEPE LEPOTICE
IN SLASTNE SLADICE.

ZAHOD JE ODŠEL V BRAZILIJO
K SVOJEMU PRIJATELJU PISATELJU.
S PRIJATELJEM JE PISAL
PESMI ZVITE IN NABITE.

FLORIAN PEREZA ŽERJAV

NIKA KLINC

EMA BRDNIK

POHOD K BABICI

Bil je lep sončen dan. Z družino smo se odločili, da gremo na krajši pohod. Z nami je šla tudi psička Liza.

Na pohod smo odšli v Turiško vas. Med potjo smo se ustavili pri Kotnikovem gradišču. Ati nam je povedal veliko zanimivega o gradišču, gozdnih vilah in skritem zakladu. Ko smo prišli do babičine hiše, smo Lizo pripeli na klop. Odšli smo k babici. Tam smo popili nekaj vode in pojedli nekaj sladkega. Nato smo se vrnili domov. Ob vrnitvi smo bili zelo utrujeni.

TINKARA KOLENC

Larisa Capl

KRIS MARČIČ

4. RAZRED

- ✓ ANDREJ BRGLEZ: To šolsko leto je bilo zelo zanimivo, ker smo imeli super učiteljico.
- ✓ LUCIJA GLOBOVNIK: Najbolj mi bo ostalo v spominu, ko sem bila vprašana matematiko in sem dobila petko.
- ✓ EVA JANŽIČ: Bili smo nagajivi in zabavni.
- ✓ KATJA JANŽIČ: Bilo je zelo zanimivo. Naučili smo se veliko novega.
- ✓ EVA JESENEK: V četrtem razredu smo dobili novo učiteljico. Veliko smo se smejali.
- ✓ LANA RIBIČ: To šolsko leto je bilo zelo zanimivo. Naučila sem se ogromno novih stvari. Učiteljico Marto bom zelo pogrešala.
- ✓ LEON STEGNE: V tem šolskem letu je bila matematika zelo zabavna.
- ✓ LUCIJA STEGNE: Najbolj mi je bilo zabavno, ko smo pri NIT izdelovali škatlico iz lesa.

PROTICVEKIN JUHA

SESTAVINE:

- 3 žabji kraki
- 1 feferon
- 2 litra vode
- pasja slina
- 3 petke iz šole
- mineralna voda
- prašek PROTICVEKIN

POSTOPEK PRIPRAVE:

Velik lonec napolniš z vodo in ga postaviš na štedilnik. Ko voda zavre, vmešaš vse navedene sestavine ter dodaš prašek PROTICVEKIN. Hladnega spiješ. Učinek je nič cvekov v šolski redovalnici.

LUCIJA GLOBOVNIK

Andrej Brglez in Leon Stegne

KDO HOČE

Zamenjam:
pleteno košaro
za staro omaro;
kurje tačke
za medvedove hlačke;
bele rože
za severne mrože;
male miške
za lepe piške;
debelo hruško
za dolgo puško.

Le hudega zmaja
odstopim zastonj,
ga nič ne pogrešam,
brž pridite ponj.

Katja Janžič

LANA RIBIČ

KDO HOČE

Zamenjam:
staro pogačo
za ribe, pijačo.
Stare kvačke
za mlade mačke.
Slab pogum
za bogat um.
Staro pižamo
za dobro lamo.
Lepilni trak
za dekliški lak.

Le zarjaveli nož
odstopim zastonj,
dečki in dekleta,
kar pridite ponj.

Lucija Stegne

5. RAZRED

VTISI IZ ZIMSKE ŠOLE V NARAVI NA TREH KRALJIH

VŠEČ MI JE BILO:

- ✓ predavanje g. Frančka o rastlinstvu na Pohorju
- ✓ smučanje po strmi progi
- ✓ pohod z baklami
- ✓ disko
- ✓ da smo zvečer dolgo bedeli in se zabavali
- ✓ igranje družabnih iger
- ✓ da so se začetniki naučili smučati

NI MI BILO VŠEČ:

- ✓ da sem večkrat padla z vlečnice
- ✓ ko smo smučali na Velikem vrhu
- ✓ ko sem si poškodovala koleno
- ✓ ker zjutraj nismo mogli dolgo spati

JUNAK ZA ENO NOČ

Neke noči sem imel čarobne sanje. Moja postelja me je ponesla v daljno deželo škratov.

Tam sem zagledal veliko vas, okoli katere so rasla čudna drevesa. To sploh niso bila drevesa, ampak velike rože. Med njimi so se sprehajali majhni možici z zašiljenimi ušesi. Gledali in klanjali so se bolnemu kralju. Oznanil je, da bo tisti, ki mu prinese zdravilno, najlepšo in največjo rožo, dobil polovico njegovega zaklada. Takoj sem se podal na dolgo pot. Po poti sem premagoval mesojede rože z ostrimi bodicami. Pot so mi prekrižali tudi pritlikavi špičasti iglavci in velikanske pekoče koprive. Ko sem le prišel do največje rože, sem jo posekal in nesel kralju. Kralj je res čudežno ozdravel in dobil sem polovico zaklada, polnega zlata in dragih kamnov. Škratje so me zmagoslavno nesli in vzklikali: »To je naš junak!« Ob vsem tem vzklikanju me je zbudil mamin glas: »Zbudi se!«

Aljaž Stegne

URE

Ure so narejene zato,
da čas preganjajo.
Ura tiktaka
in nič ne čaka.

Ure zazvonijo,
ko se zbudijo.
Vsi se tega veselijo
in veselo v nov dan
hitijo.

Andreja Vrbek JAKOB TRAMŠEK

DOMAČA NALOGA

Naša domača naloga
je prava nadloga.
Ko jo odpremo,
se naše oči kar same
zaprejo.

Narediti je nočemo,
zvezek zapreti hočemo.
Kar naprej jo odlagamo,
staršem veselo nakladamo.

Veronika Kos

ALEN OBLONŠEK

REBEKA STEBLE

6. RAZRED

- ✓ Mi se večamo.
- ✓ V mesecu maju smo preglasili sedmece.
- ✓ Smo rekorderji v ponavljanju testov.
- ✓ MI SMO GLASNI, HECNI, PRISMUKNJENI ... NAJBOLJŠI!!!

ŠOLA V NARAVI NA TREH KRALJIH

ANA TIČ

- ✓ Učili smo se smučati.
- ✓ Imeli smo zabavne učitelje.
- ✓ Imeli smo disko.
- ✓ Šli smo na pohod z baklami.
- ✓ Radi smo se smučali na Velikem vrhu.
- ✓ Oboževali smo večerne aktivnosti.

PREVARA

Naočnik je bil možat in suh,
a Očalnik debeluh.
Nakopala probleme sta si,
vsi žalostni smo bili.

Svojo pipo sta s sabo nosila,
da ne bi je izgubila.
Vsak v svoje je šel mesto,
prečkal je tudi cesto.

Pretentala sta policaja,
kar na lepem pa zbežala.
Pravi šemi sta oba,
ker se vedno kregata.

DAVORIN JANŽIČ

Dušanka Visenjok

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 19. 1. 2015, smo se 5. in 6. razred zbrali pred Hotelom Jakec. Imeli smo predavanje o bivanju na Treh kraljih. Po kosilu je bilo testiranje smučanja. Razvrstili smo se v 3 skupine. Smučanje je bilo na programu trikrat na dan.

Na smučišču so se dogajali smešni dogodki: zaletavanje v smreke, padanje z vlečnic (imeli smo skupino »padcev«) in majhne nezgode (plava očesa in udarci v kolena).

Učitelj so bili zabavni, zato smo se vedno smejali. Imeli smo predavanje o Pohorju, ki ga je vodil g. Franček. Učitelji so bili: Boštjan, Aljaž in naš slavni učitelj Kristijan.

Prva skupina je dva dni smučala na progi Črno jezero, potem pa so odšli še na progo Veliki vrh. Učitelj Kristijan je v prvi skupini skoraj izgubil živce, ker nekateri dečki niso upoštevali pravil.

Vsi skupaj smo komaj čakali na četrtkov disko, ki je bil super, saj smo se res naplesali in pošteno spotili.

Šola v naravi je bila smešna, zanimiva in polna podvigov, saj so smučarji začetniki postali pravi smukaški dirkači.

Tjaša Brglez, Ana Tič in Mija Špes

7. RAZRED

- ✓ V razredu nas je 18, ampak glasni smo, kot da nas je 50.
- ✓ Nekateri obožujejo prozo, nekateri poezijo, nekateri pa nič od tega.
- ✓ Učitelji pravijo: »Več se učiš, več znaš!« Mi pa: »Več se učiš, več pozabiš.«
- ✓ Mi smo angelčki. Nikakor ne moremo razumeti, zakaj so učitelji tako glasni?!
- ✓ Nekateri imajo radi matematiko, nekateri slovenščino, vsi pa obožujemo odmore.
- ✓ Že dolgo se sprašujemo, zakaj v šoli ni predmeta, ki bi nas učil dela s pametnim telefonom. Zdaj so, žal, telefoni še vedno pametnejši od nas.
- ✓ Napisali bi lahko še več za vas, vendar se nekatere stvari tičejo le nas.

PSSST!!!

Sedmeци ;)

Čveka

ČRNA KRONIKA

29. 09. 2014

Napet boj, Krpan vs. Brdavs

Bil je meglen dan in dan boja za slavo med Martinom Krpanom in Brdavsom preko tabličnega računalnika. A brezžični internet ni deloval, zato se je premaknil v Applov studio v Ljubljani.

Na začetku sta žrebala, katero igro bosta igrala preko tabličnega računalnika. Izbrala sta Pou-volleyball. Sledil je izbor tabličnega računalnika. Martin je izbral ipod2, Brdavs pa Samsung tab2. Boj se je začel po polnjenju obeh tablic; med polnjenjem sta se tekmovalca psihično pripravljala.

In ob 14. uri se je boj začel. Prvo serviranje je dobil Krpan (prednost domačega terena). Brdavs je bil navdušen nad igro, a ko je pogledal na točke, se je zresnil, močno udaril žogo in dobil prvo točko. Navijači so prodrli skozi varnostnike in si od blizu ogledali tekmo. Do konca je bila še ena minuta in rezultat je bil izenačen. Servis je bil namenjen Brdavs, a Martin je hitro reagiral in žoga je padla nazaj na Brdavsovo polje. Naslednja žoga je bila set. Martin je še zadnjič odbil žogo in Brdavs jo je odbil nazaj, ampak Martin se ni predal in žogo odbil še enkrat nazaj. Na koncu je Brdavs popustil.

Veličastna zmaga Krpana je odmevala po celotni Ljubljani. Brdavs je s svojim BMV-jem osramočeno odšel iz Ljubljane in na koncu še iz Slovenije. Krpan pa je se je s ferrarijem ponosno odpeljal na Vrh pri Sveti Trojici.

N. K.

Nina Kresnik

KROMPIR

Zjutraj sem se zbudila vsa vesela, misleč, da se bom lahko igrala s prijatelji. A ko sem stopila v dnevno sobo, mi je mami rekla: »Danes gremo na parcelo kopat krompir.« »Kaj? Jaz pa sem bila namenjena k prijatelju, ne pa kopat krompir. To je tako ali tako brezzveze, dolgočasno, naporno. Res brezzveze!«

Mami mi je ukazala, naj si grem pripraviti stvari. Žalostna sem se usedla na prikolico in odpeljali smo se na parcelo. Tam sem vzela motiko ter odšla na njivo, kjer mi je mami pokazala, kako moram delati.

Ko sem bila že v peti vrsti, sem bila izmučena do konca. Mislila sem, da bom umrla. Prišla je teta in me rešila teh muk. Pri njej sem lahko dobila vse, kar sem želela. Ko me je mami znova poklicala, naj ji pridem pomagat še v zadnjo vrsto, mi ni bilo več hudo, saj sem si pri teti nabrala dovolj energije.

Ko smo končno končali z delom na njivi, sem mislila, da je končno konec, a smo morali krompir še prebrati. Hitro je minilo. En krompir tja, drugi sem ...

Doma smo ugotovili, da je krompirja dovolj za celo leto. Izkopavanje krompirja res ni »fajn«, je pa zelo dober za kosilo.

Julija Lešnik

SLAB SPOMIN?

Pozabila sem že,
kako sem zadnjič izgubila stavo,
pozabila sem vse,
kar sem si pri zgodovini vbijala v glavo,
pozabila sem že,
da sem dva pri matematiki dobila
in, ker sem pozabila,
zadnjič nisem domače naloge naredila.

Pa verjamem,
da to ni amnezija
in ni kriva moja simpatija,
za takšno pozabljivost ne obstaja
nobena kirurgija.

Spomnim se včerajšnjega kosila,
spomnim se dne,
ko sem novi telefon dobila,
in spomnim se, kako so potem
moje prijateljice od zavisti norele,
spomnim se tudi
svoje prve nutele.

Zato ne mislite,
da imam slab spomin,
saj si zapomnim le-to, kar želim.

Laura Skrbinek

BORUT VEŠNIK

KAKO NAPIŠEŠ PESEM

Pesmi pišejo le pesniki po srcu,
pesmi ne morejo pisati osli v hlevu
ali na paši krave,
pisanje pesmi je samo za »ta prave«.

Pesem pišeš težko,
iščeš vse možne rime,
ampak kaj,
to lahko traja vse tja do zime.

Kaj lahko še narediš?
A, že vem!
Kaj če malo zaspiš
in se nato poln novih idej zbudiš?

Potem že nekaj nastane,
ampak nikar ne sprašuj mame,
saj to bo tvoja domišljija, pesem in
fantazija.

Pesmi se pišejo vedno,
podnevi in ponoči,
ko sonček sije in ko dežek moči.

Na konec pesmi spada še pika,
tako kot se šika.

Ajda Stegne

8. RAZRED

- ✓ Držimo državni rekord za največ hospitacij v letu.
 - ✓ Domače naloge smo spremenili v šolske.
 - ✓ Naša najljubša ura je prosta ura.
- ✓ Mi ne bežimo od nemških testov, nemški testi bežijo od nas.
- ✓ V našem razredu je okno vedno odprto, ker smo tak' »hot«.
 - ✓ Mi imamo trebušne mišice le zaradi smejanja.

MONIKA ŠEGA

MARCEL CAPL

KLARA PLIBERŠEK

MOJCA MIHELAK

DIVJE KOLO

Ko sem svoje prvo kolo dobil,
sem se na pot zapodil.
Divjal sem kot raketa
in padel kot opeka.
Tri povoje sem dobil,
ki se jih nisem veselil.
Povoji so odšli
in tudi jaz s kolesom tja v tri dni.

Aleš Vrbek

BREZČASNOST ŽIVLJENJA

Ko se je vračala domov, je slišala le zvok svojih lahkih korakov. Nežno je stopicala po peščenih cestah med nasadi dreves in rož, medtem ko so se ti dvigali visoko nad njo. Drevesa so razpletala svoje krošnje in z njimi ustvarjala sence različnih oblik. Vonj cvetlic, ki so bile razporejene ob cesti, jo je napolnil s tako energijo življenja kot takrat, kadar sonce pošlje na zemljo svoje prve mehke žarke, polne radosti in veselja. Hodila je vedno počasneje, se ozirala naokoli, občudovala cvetlice, to sožitje med naravo in živalmi. Kadar je lahko, je pobegnila sem, v to zatočišče, polno čudes in nadnaravne lepote. Ni se še hotela vrniti, a je vedela, da se mora. Bolj ko se je približevala domu, bolj ji je razbijalo srce, tlak ji je naraščal. Ko je s krhko ročico hotela seči po kljuki, je slišala zvok razbijanja. Spreletel jo je srh in strah ji je prišel v kosti.

Rahlo je odprla, se plašno odplazila čez dnevno sobo. Naenkrat je začutila strašno bolečino. Obstala je. Zdelo se ji je, da se je čas ustavil. Potipala je zatilnico in občutila mokro snov. Zaradi prevelikega strahu ob razmišljanju kaj se bo zgodilo, se ni odzvala, le stala je kot kakšna bilka na travniku. Ob drugem udarcu se je zavedla, kaj se dogaja, se obrnila in kar takoj je prejšnjemu udarcu sledil novi. Toliko ni čutila fizične bolečine kot psihične, ki ji jo je že nekaj tednov zadajal oče. Pred tem, ko je spoznala, da se lahko pred njim skrije, se je še predala in on jo je z veseljem in mislijo, da ne dela nič narobe, udarjal po vseh svojih močeh in nanjo zlival krivdo svojega življenja.

Naposled je zbrala moči in ubežala udarcem svojega očeta. Namenila se je v svojo sobo. Ujel jo je. Dobila je par klofut in udarcev z nogo. Rešilo jo je zvonjenje. Stekla je iz hiše, kolikor je lahko. Za sabo je slišala le očetove krike, ki so se izgubljali v večnosti sveta, prostora in časa.

Pritekla je do parka, kjer so jo čakale rože in drevesa, polna upanja in življenja, kakršnega ona sama ni imela v sebi. Ulegla se je v mehko travo, ki jo je božala po obrazu in rokah.

Solze niso pritekale. Preveč se jih je utopilo v njeni žalosti in trpljenju in predvsem razočaranju. Njena volja in njeno verovanje v to, da se bo oče popravil, so bili kakor listi v jeseni, ki padajo z drevesa brez vsakršnega opozorila in se izgubljajo v dolgi odeji novih listov.

V šoli so jo prijateljice neprestano obmetavale z enimi in istimi vprašanji: »Kaj je to, Hana? Kaj si delala?« Nekatere so že posumile, jo vendarle vprašale, a odgovor je bil vedno enak: »V redu sem. Padla sem v gozdu in večkrat udarila ob kamne.« Čeprav je vedela, da bi bilo bolje povedati, ni hotela ogroziti očeta, saj je bil na dnu srca kanček ljubezni, ki jo je čutila do svojega očeta.

Razmišljala je o mami, ki bi jo imela rada tako, kot je. Mama bi vedela, da ni njena krivda, da je oče izgubil službo in da pije.

V tistem trenutku se je zavedala, da se bo življenje slej kot prej spremenilo in da je čas zbirka dogodkov, ki niso večni. In ležala je tam, pod krošnjami dreves, brez kakršne koli skrbi o nadaljnji prihodnosti. Zdelo se ji je čudno, da ne čuti nobenega pritiska in skrbi.

Tako so jo krošnje dreves in cveti cvetlic zazibali v brezčasni spanec.

Emma Bera

SPOMINI

Spremljajo nas vsak dan od začetka,
so močni
dovolj, da te razvedrijo, čeprav ne točni,
so mostovi v preteklost od dečka do dedka.

Občutiš veselje zadetka
z zadnje tekme, ko podal ti igralec je bočni
in zadel si koš odločni,
ko žoga letela je hitreje od metka.

Vsak dan se tvorijo,
ene čim prej pozabi,
če ne, dolgo te lahko morijo.

Drugi na noge te postavijo
in, ko je težko,
more ustavijo.

Črt Kolenc

SEBASTJAN KOČNIK

MAJA STEGNE

9. RAZRED

Začelo se je ...

VRTEC: Novi obrazi, novo okolje, nove igrače!

Potem je šlo zares ...

1.RAZRED: Druga Sara, $6 + 1 = 7$, veliko spoznanje: ABECEDA.

2.RAZRED: Brali smo knjige, ne da bi si jih izposodili.

3.RAZRED: Druga Doroteja (»U, ima skodrane lase!!!«), $7 + 1 = 8$, največja nočna mora: POŠTEVANKA.

4.RAZRED: Novo življenjsko okolje (klet) ☺, nov sostanovalec (bojler), prva ocena, šola v naravi (komaj preživel).

5.RAZRED: Nova šola, nov zvonec (»Kako dobra melodija!«), bili smo talentirani knjižničarji, v sebi odkrili gene Tine Maze.

6.RAZRED: Zaznamovali smo naravoslovno učilnico (»Ne povedat' ravnatelju!«).

7.RAZRED: Dobili smo novo razredničarko (nominiramo jo za najboljšo razredničarko na Zemlji), spoznali razsežnosti kulinarike.

8.RAZRED: Začeli iskati, kaj bomo v resnici postali (v dveh letih nam ni uspelo), 8 = 8, odkrili svojo pravljično plat.

9.RAZRED: Zavladali šoli! Pripravili najboljšo valetu.

MINILE SO ŠE ENE POČITNICE

Nečloveška ura. Iz moje budilke ja začela odmevati melodija, ki je nisem zamenjala že leta, in me zaspano vrgla po konci.

Vedno sem rada tista, ki je odgovorna, da si ne bomo zaspali. Pravi užitek je prižgati luč v spalnici mojih staršev in veselo, skoraj preveč navdušeno zaželeli dobro jutro. Tako sem zbudila celo hišo in zaradi navala navdušenja poskakovala po hiši; zbirala še zadnje podrobnosti ter kljubovala mraku, ki se je razprostiral okoli hiše in narekoval, da bi morali po pravem še spati. Verjetno zaradi razburjenja, da je končno nastopil dan, ko bom odšla v Benetke, nisem mogla zajtrkovati ali pa zaradi zgodnje ure.

Pot do Izole se mi je vlekla kot po navadi, kadar od mene kar seva dolgočasnost.

Napis Prince of Venesie se je ponosno svetil na belem ohišju ladjice, ki nas je popeljala do enega najlepših mest na svetu. Nadela sem si nova sončna očala. Glavni vzrok ni bilo sonce, marveč želja, da bi vsi videli moja najlepša očala na svetu. Prav zabavno je bilo opazovati peno, ki se je zaradi naše plovbe delala na gladini prostranega morja.

Pričakovala sem več. No, opevane Benetke so na prvi pogled iste kot vsa obmorska, turistična mesta. Pa vendar moja dobra volja ni zbledela. Ko pa sem videla prvi mostiček, kanale, bele hiše z železno ograjo in rdečimi rožami, pa sem odkrila čar Benetk, ki ga nikjer drugje ne bi mogla.

Bilo je čarobno odkrivati uličice in mostičke. Čeprav sem posnela mnogo fotografij, nisem mogla pričarati lepote, ki obdaja enega mojih novih najljubših mest.

Ustavila sem se ob trgovinici in si z veseljem začela nabirati razglednice. Vsaka je bila naravnost čudovita, zato sem si jih izbrala le trinajst. Nekaj sem jih poslala prijateljicam, večino pa sem z majhnim občutkom krivde kar obdržala.

Prekrasen dan se ne bi mogel bolje zaključiti kot z veliko pico in jagodnim sokom.

Laura Ramšak

GAZELA

Pišem pesem v temi,
brez črnila, ko le vedel bi.
Vsaka moja solza se je skrila,
vedi, zdaj nalivam si vina,
da pozabim tiste stvari,
ki bolijo
in v meni sledi pustijo, ko le vedel bi.
Jaz sem ta,
ki pogrešati te zna,
moji prijatelji ne vedo,
da meni je še vedno za tabo hudo, ko le vedel bi.
Veš, kolikokrat poslala bi ti pismo
in ti razkrila svoja čustva, ko le vedel bi.
Odvrgla sem tvoj naslov,
ampak vedi, da boš zmeraj v mojem srcu, ko le vedel bi.

Klavdija Ačko

NEJC FERLIČ

GAZELA

Iz višine pada, pada.
Puščica ga zadela je v srce.
Resnico je izvedel, resnica boli.
V globine pada, pada.
Polno vprašanj, odgovorov nič.
Do tišine pada, pada.
Mogoče tam bo mir.
Mogoče tam, nekje.
Pada, pada, pada.

Doroteja Pišotek

SARA VRBEK

DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH

TEKMOVANJE - PRIZNANJE	IME IN PRIIMEK, razred	MENTOR
SLOVENŠČINA - srebrno Cankarjevo priznanje	Ema Bera, 8. a	Mojca Stegne
MATEMATIKA - srebrno Vegovo priznanje	Laura Ramšak, 9. a, Črt Kolenc, 8. a, Nina Kresnik, 7. a	Alojzija Mušič
ANGLEŠČINA - bronasto priznanje	Monika Globovnik, Doroteja Pišotek, Laura Ramšak, 9. a	Dragica Križaj
ZGODOVINA - bronasto priznanje	Laura Ramšak, 9. a Ema Bera, Črt Kolenc, 8. a	Dragica Križaj
FIZIKA - bronasto Stefanovo priznanje	Črt Kolenc, 8. a	Edvard Naveršnik
ASTRONOMIJA - bronasto Dominkovo priznanje	Marcel Capl, Črt Kolenc, Maja Stegne, 8. a Doroteja Pišotek, 9. a	Edvard Naveršnik
BIOLOGIJA - bronasto Proteusovo priznanje	Laura Ramšak, Monika Globovnik, 9. a Aljaž Janžič, 8. a	Jožica Topolič
NARAVOSLOVJE - priznanje za uspeh na tekmovanju v znanju naravoslovja KRESNIČKA	Larisa Capl, Nika Klinc, Tinkara Kolenc, Florian Pereza Žerjav, 3. a	Silva Kos
	Denis Janžič, Nina Kresnik, Julija Lešnik, 7. a	Alojzija Mušič
LOGIKA - 26 bronastih priznanj - 1. mesta	Izaja Smogavec Potočnik, 2. a	Sonja Ambrož
	Teja Markovič Justinek, 3. a	Silva Kos
	Lucija Stegne, 4. a	Marta Potrč
	Jakob Tramšek, 5. a	Andreja Tomažič
	Ana Tič, 6. a, Ajda Stegne, Rebeka Ambrožič, 7. a, Črt Kolenc, 8. a, Laura Ramšak, 9. a	Alojzija Mušič

TEKMOVANJE - PRIZNANJE	IME IN PRIIMEK, razred	MENTOR
SLOVENŠČINA - bronasto Cankarjevo priznanje	Izak Mlakar, Izaja Smogavec Potočnik, Maruša Tič, 2. a	Sonja Ambrož
	Nika Klinc, Tinkara Kolenc, Florian Pereza Žerjav, 3. a	Silva Kos
	Katja Janžič, Lucija Stegne, 4. a	Marta Potrč
	Manja Capl, Jakob Tramšek, 5. a	Andreja Tomažič
	Mija Špes, 6. a, Nina Kresnik, Ajda Stegne, 7. a, Ema Bera, Blažka Janžič, 8. a, Laura Ramšak, 9. a	Mojca Stegne
MATEMATIKA - priznanje za uspeh na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru	Zala Juhart, Nuša Stegne, Mark Laubič, Anže Jesenek, 1. a	Slavica Gracej
	Maruša Tič, Izak Mlakar, Lan Lerher, Jan Lerher, 2. a	Sonja Ambrož
	Nika Klinc, Erika Adam, 3. a	Silva Kos
	Lucija Stegne, 4. a	Marta Potrč
	Jakob Tramšek, Veronika Kos, 5. a	Andreja Tomažič
	Ana Tič, 6. a	Alojzija Mušič
MATEMATIKA - bronasto Vegovo priznanje	Laura Ramšak, Monika Globovnik, 9. a, Črt Kolenc, Špela Capl, 8. a, Rebeka Ambrožič, Borut Vešnik, Nina Kresnik, 7. a	Alojzija Mušič
ZLATE BRALKE	Doroteja Pišotek, Monika Globovnik, Laura Ramšak	Andreja Tomažič

ŠPORTNI DOSEŽKI

TEKMOVANJE	IME IN PRIIMEK, razred, disciplina	MENTOR
ATLETSKA OLIMPIJADA	Denis Janžič, 7. a: 1. mesto (met vorteksa), 1. mesto (tek 300 m)	Kristijan Ilijevec
MEDOBČINSKO TEKMOVANJE - ATLETIKA	Denis Janžič, 7. a: 1. mesto (tek 300 m mlajši učenci)	Kristijan Ilijevec

Zbrala: Alojzija Mušič

JESENKOV FOTOSPREHOD SKOZI ŠOLSKO LETO

1. ŠOLSKI DAN -
SPREJEM PRVOŠOLČKOV

NA PODELITVI
NAZIVA KULTURNA
ŠOLA V BREŽICAH

EVROPSKA KULTURNA
DEDIŠČINA V
SLOVENSKI BISTRICI

KOSTANJEV PIKNIK

MUMIJE IZ 8.
RAZREDA

ŠOLA V NARAVI
- PLANINKA

BOŽIČNO-NOVOLETNI
TINJSKI BAZAR

GLEDALIŠKA IGRA
MUCA COPATARICA

DEDEK MRAZ

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI
- TRIJE KRALJI

GLEDALIŠKA PREDSTAVA
ŠTIRI AFNE IN ANDREJKA

POZDRAV
POMLADI

OPAZOVANJE
DELNEGA SONČNEGA
MRKA

OBISK VOJAŠKEGA
VOZILA - PATRIE

ŠOLSKI VRT

LUTKOVA
PREDSTAVA JAJCE

PODELITEV BRALNE
ZNAČKE Z GOSTOM
ANDREJEM
ROZMANOM - ROZO

ZAKLJUČNA EKSKURZIJA
DEVETECEV

POHORSKA FREKVENCA

Po več letih smo bili z vami spet mi, ekipa šolskega radia, Pohorska frekvenca. Z vami smo bili vsak petek ob 7.00 uri. Skušali smo vam polepšati jutro z glasbenimi uspešnicami, za katere ste glasovali. Najbolj zaželena pesem tega šolskega leta je zagotovo bila Adijo madam.

Vsak teden smo pridno pisali besedila za petkova jutra. Skupaj z nami ste se sprehajali po širnem svetu, kjer ste izvedeli zanimive stvari. Tudi v deževnih dneh smo vam poskušali priklicati sonce.

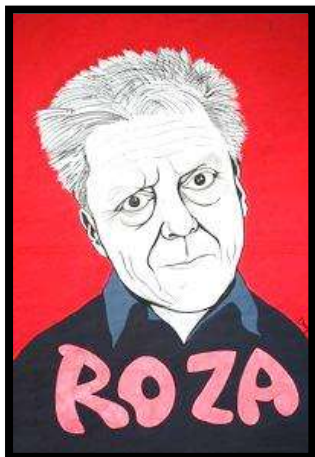
Dekliško skupino smo sestavljale Ana Maria Juhart, Blažka Janžič in Ema Bera, fantovsko skupino pa Aljaž Janžič in Črt Kolenc. Naš zvesti tehnik Aleš Vrbek je bil z nami vsako petkovo jutro in vam omogočal poslušanje radia. Naša mentorica Barbara Potočnik Kolenc nas je spodbujala, da smo kreativni in da sami napišemo besedilo; za naše napake se ni zmenila.

Upamo, da se zopet slišimo naslednje šolsko leto, in vam želimo prijetne zaslužene počitnice.

Blažka Janžič in Ema Bera

INTERVJU Z ANDREJEM ROZMANOM - ROZO

Kdaj ste se začeli ukvarjati s pisanjem in kaj vas je spodbudilo k temu?

V drugem razredu sem začel pisati partizanske pesmi, saj sem hrepenel po svobodi, po brezskrbnem življenju brez šole.

Kdo je vaš vzornik?

Ne morem ravno reči, da imam vzornika. Všeč so mi različni avtorji. No, včasih je bil to Shakespeare.

Kaj najraje jeste?

Dobri so mi žganci s kislim mlekom, zelenjava in zelenjavne juhe, omake ... Pred leti je bil moj okus drugačen.

Katera knjiga vam je bila najljubša?

Ko sem bil otrok, sem eno za drugo bral Piko Nogavičko in Malo čarovnico. Po obeh pa sem potem naredil gledališko igro.

Na katero vaše delo ste najbolj ponosni?

Recimo, da sem najbolj ponosen na predstavo Lizistrata. Drugače pa sem ponosen na vse, kar sem naredil v redu.

Kaj počnete v prostem času?

Včasih hodim na izlete, če imam čas in denar pa tudi v kakšno oddaljeno veliko mesto, v hribe ali pa na morje. Rad si pogledam filme, berem ...

Kaj je naj dogodek vašega življenja?

Verjetno to, da so me iz Dolenjske zvekli v šolo v Ljubljano.

Kateri film ste si največkrat pogledali?

Mislím, da je to film Blues Brothers 2000.

Katere 3 želje bi si želeli, da vam jih izpolni zlata ribica?

Da bi ta predstava, ki jo zdaj delam, uspela v vseh elementih. Zagotovo si želim dolgo živeti, imeti čas za vnuke in vedeti, kam pelje ta svet. Ter da bi bil na svetu mir.

Ema Bera, Špela Capl, Blažka Janžič,
Črt Kolenc in Maja Stegne

KAKO DOBRO POZNAŠ SVET?

Obkroži črko pred pravilnim odgovorom in dobi/-a boš znano ameriško mesto.

1. Glavno mesto Irske je:

- A** Madrid
- N** Dublin
- L** Zagreb

2. Kateri državi pripada zastava?

- Č** ZDA
- M** Rusija
- E** Hrvaška

3. Znamenitost Big Ben je v:

- W** Londonu
- N** Šanghaju
- K** Pragi

4. Katera celina je največja?

- R** Evropa
- Y** Amerika (Severna in Južna)
- Z** Avstralija

5. V kateri državi najdemo znamenitost, ki je na sliki?

- A** Na Kitajskem
- K** V Španiji
- O** V Franciji

6. Glavno mesto Japonske je:

R Tokyo

P Stockholm

U Šanghaj

7. Kako se imenujejo prebivalci Slovaške?

F Slovaščani

B Slovani

K Slovaki

GESLO : _ _ _ _ _

Sestavili: Blažka Janžič in Špela Capl

SUDOKU

A, O, U, T

	A		T
T			
A			O
	T	A	U

	7			1	8	5	3	
8	1			6		9	4	2
3	6	9	4	5			1	
6		1		2			9	
9	4	2				8	5	7
	3			4		6		1
	2			7	5	4	6	9
7	5	6		9			8	3
	9	3	2	8			7	

Izbrala: Špela Capl

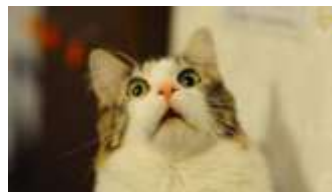
REBUSA

~~1 2 3 4 5~~ 6 7 8

1 2 3, A = I

1 2 3

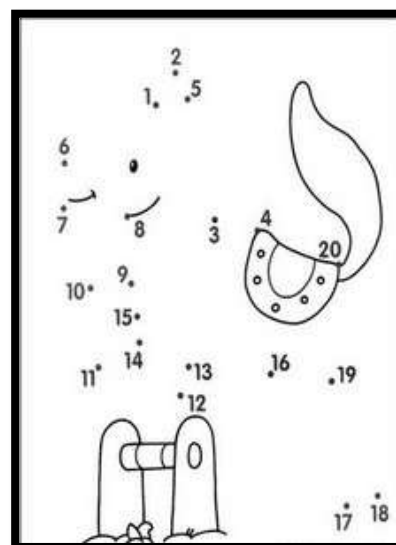
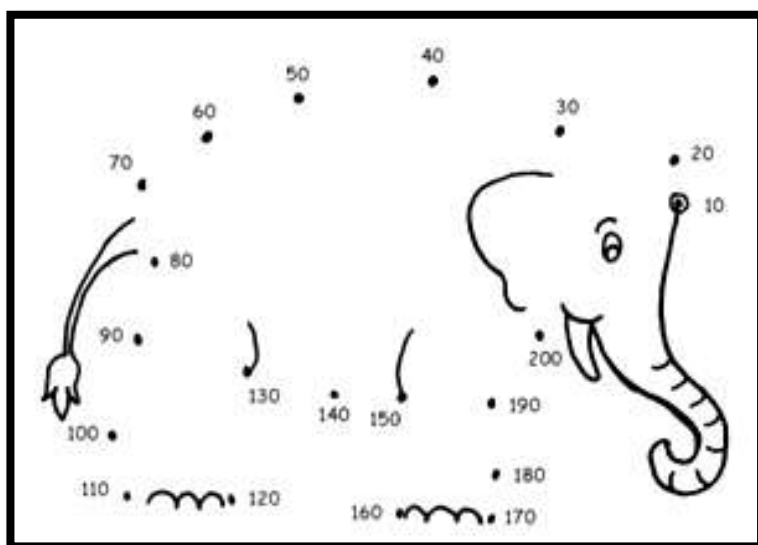

~~1 2 3 4 5 6 7~~

1 2 3 4 5

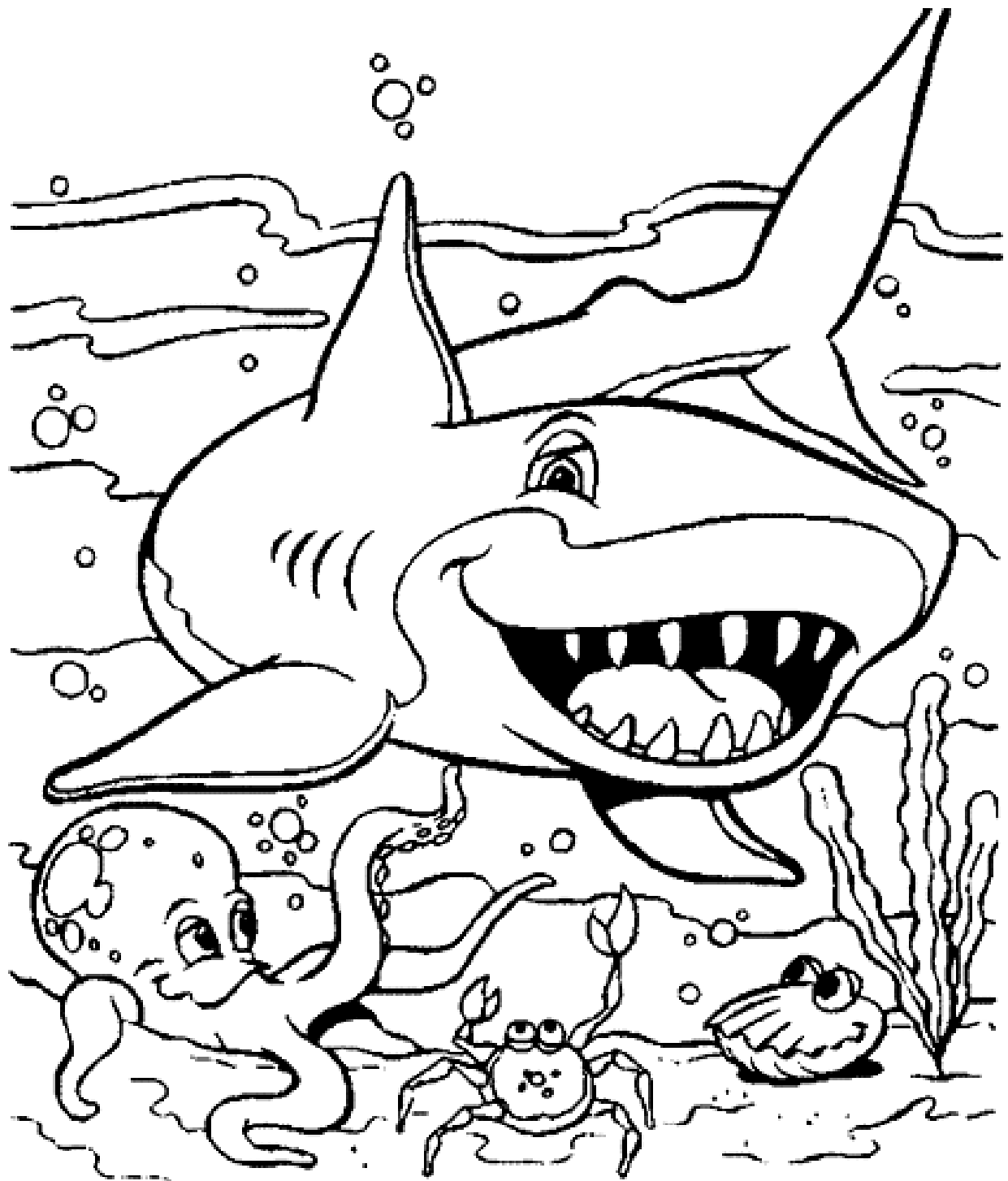
Sestavila: Črt Kolenc in Ajda Stegne

POBARVANKE

VIR: <http://www.mojalbum.com/julija30/povezi-pike/foto/10239154>

<http://www.mojalbum.com/julija30/povezi-pike/foto/10240905/povecaj>

VIR: <http://pagestocolor.org/9737-free-coloring-pages-of-sea-animals/>

ŠALE

DVOJČKA

Mihčeva mamica je rodila dvojčka. Ko se je vrnila iz porodnišnice, se je Mihec pohvalil: »Učiteljici sem povedal, da sem dobil bratca, pa mi je dala prost dan!«
»Zakaj pa ji nisi povedal za dvojčka?«
»Si nora! Za drugega ji bom povedal naslednji teden.«

LOTO

»Za pozitivno oceno tvoji rezultati ne zadostujejo,« reče učitelj, »toda na tvojem mestu bi poskusil pri lotu.«
»Kako to mislite?«
»No, od 39 vprašanj pri testu si na 7 odgovoril pravilno.«

UMAZANI

Reče Janezek mami: »Mama, včeraj je učitelj poslal Mateja domov, ker je bil umazan.«
»In je to kaj pomagalo?«
»Ja, danes smo vsi v šolo prišli umazani!«

AFRIŠKE ŽIVALI

Učitelj: »Janezek, naštej mi tri živali iz Afrike!«
Janezek: »Lev in dva krokodila.«

Izbrala: Maja Stegne

UGANKE

TOLE JE OKLEPNIK,
A NIKOLI NE NAPADA,
AKO GA PRESTRAŠIŠ,
BRŽ SE SKRIJE NJENA GLAVA.

KO SONCE VKLOPI
NAJMOČNEJŠE GRETJE,
V SENCI IN MORJU
IŠČEMO ZAVETJE.

NAJ BO PLIMA ALI OSEKA,
KATERA NAJVEČKRAT
MOKRA JE OBLEKA?

V DRUŽBI Z UŠESI IN NOSOM
PODOBNA SMO ČRNIM KOSOM.
BLEŠČEČE SONCE GLEDAMO,
OČEM PA SENCO DELAMO.

Izbrala: Maja Stegne

ŠPELA CAPL

»PETELIN«